

A Hunyadi János Középiskolai Kollégiumi Napok Lapja

Kiadja: a Hunyadi János Középiskolai Kollégium, Kalocsa

1999. április I.év 1.szám

HUNYADI VEZÉR

CIKKEI

„Nem szavak teszik vitézzé az embert,
a csatasorban ismerszik meg, ki mit ér.”

Hunyadi

Tartalomjegyzék

1. Kollégiumunk névadójáról, Hunyadi Jánosról

- Gondolatok 1.o.
- Életrajza 2.o.
- Anekdota 3.o.

2. Néhány szó a kollégiumok múltjáról, jövőjéről

- A sárospataki kollégium 4.o.
- Interjú Környei László helyettes államtitkárral 6.o.
- Feladatterv a kollégiumok fejlesztésére 8.o.

3. Hagyományaink

- A Kollégiumi Napok részletes programja 12.o.
- Mikulás 13.o.
- Elsős avatás, fogadalom 13.o.
- Pamuk Zoltán és a japán küldöttség 14.o.
- Takács Tamás „Nókról” c. előadásának vázlata 16.o.
- Diák tízparancsolat 17.o.

4. Vendégünk volt Balczó András 18.o.

5. Kollégisták egyszeri meséi

- Takarodó után mit kellene tenni...?(Kéri Ferenc és Lódri Apor szerint) 19.o.
- Haza menő levél (álmok és realitások...?) 20.o.
- Czere Krisztián: Történet a függönyről, a radiátorról és a vacsoráról 21.o.
- Vinczúr Balázs: A tűzszerszámok szerepe az életben 22.o.
- Weibel Csaba: Az ágyazás szükségszerűsége az ember életében... 23.o.
- Kecskeméti Gábor: A kollégisták és a ló 23.o.
- Házirend belső használatra 24.o.
- Volt kollégisták „Házirendje” 24.o.

6. Diákköltők

- Erdélyi Boglárka 25.o.
- Jendrolovits Piroska 28.o.
- Komor Katalin 29.o.

7. Zöld oldal

- Az erdő fohásza 30.o.
- A vizek fohásza 31.o.
- Az erdő 32.o.

8. Diákhumor

- Mértani mese 33.o.
- 3 perces teszt 33.o.
- Viccek 34.o.
- Karikatúrák 35.o.

Gondolatok kollégiumunk névadójáról

Nemcsak nemzeti történetünknek, de a középkor végébe hajló Európának, sőt talán az egész zordon, de ragyogó lovagkornak egyik legszebb, legdicsőbb nagysága volt Hunyadi János. E nagy férfiúnak köszönhetjük, hogy olyan időben, amikor Magyarországot polgárháborúk dúlták, amikor kívülről mohó ellenségek figyelték pusztulását, amikor özönlő hatalommal az ország végvárait fenyegette a török, amikor külső és belső ellenség összefogott egymással, hogy az országot a pusztulásnak vesse oda, ő, Hunyadi János, a hanyatlás e szomorú napjaiban megállott és lelke nagy erejével nemcsak hogy megvédte a hazát, de úgyszólván Európa érdeklődésének és aggodásának középpontjává tette Magyarországot. Hunyadinak köszönhetjük, hogy a keresztény Európát áthatotta a szabad Magyarország szükségességének tudata. Hunyadinak köszönhetjük, hogy a kereszténység védőpaizsának ismerte föl hazánkat Európa, és neki köszönhetjük azt is, hogy ez a védőpaizs csakugyan nagy szolgálatokat tehetett a török inváziótól rettegő művelt világrésznek.

A harcai, amelyeket a török ellen vívott, messze kiemelték őt a nemzeti hősök sorából és Európa, sőt az egész kereszténység hőssé avatta. Tisztelő tekintettel fordultak feléje a pápák, a külföldi országok uralkodói és ezeknek az országoknak mindenfajta népei. Hunyadi nagy győzelmeinek híre végigviharzott egész Európán, és a ködös London és a napsugaras Párizs székesegyházában egyformán meghúzták a harangokat, amikor elhatott oda a nagy magyar vezér egy-egy újabb diadalának híre. Amikor pedig küzdelmekkel tele élete fogytán nagy Hunyadink meghalt, Rómában a Szent Péter-templom harangjainak ércszava siratta el, hogy mit veszített a törökverő hősből a világ. A kegyeletünk az ő történeti alakja iránt sohasem lehet elég forró, a tiszteletünk iránta nem lehet elég mély, hogy megadja neki mindazt, ami haló porában még századok múltán is megilleti.

Egész élete, pályájának folyása, valamint harcai a legérdekesebbek közül valók. Az igaz, a becsületes, a hitében rendíthetetlen, a tisztaságában ragyogó ember példaképét találjuk meg Hunyadi Jánosban, és hozzá olyan korszakban, amely az erkölceiben meglehetősen eltér ezektől az erényektől. Önzetlen volt, aki mindenekelőtt a haza érdekeit tartotta szeme előtt. Bátor volt, akit a mások csüggedése nem tudott soha eltántorítani. Valami isteni hivatás érzete élhetett e rendkívüli lélekben, s ez volt az, ami erőt adott neki a külső ellenséggel szemben csakúgy, mint azokkal szemközt, akik itthon irigységgel és féltékenységgel nézték pályafutásának csudas emelkedését.

Hunyadi János életrajza

Hunyadi János /1407-1456/: a török háború legkiemelkedőbb magyar hadvezére. Családja a havasföldi román fejedelemségből származott Magyarországra. Apja, Vajk, Zsigmond király udvari vitézeként az erdélyi /Vajda- / Hunyad-várat kapta birtokul, innen az utódok vezetékeve. Szilágyi Erzsébettel kötött házassága /1428-30 között / révén Délvidéken is széleskörű kapcsolatokhoz jutott.

Hunyadi János katonának nevelkedett. Több nagyúr szolgálata után a király kíséretébe került. Járt Itáliában és Csehországban. Megismerte a seregszervezésnek, a hadviselésnek az ottani legjobb módszereit. Toborzó tisztként került az ország D-i végeire, ahol eleinte kis zsoldos sereg élén sikeresen küzdött az előnyomuló törökök ellen. Sikereiért a nagybirtokokon kívül elnyerte a Szörényi bániságot is. I. Ulászló oldalán vett részt az Albert halálát követő trónharcokban: vezetésével a királyi csapatok a bátaszéki ütközetben levertek a Habsburg-párti nagyurak /Garai, Botos / hadait. Győzelmét újabb birtokokkal és három tisztséggel jutalmazták: erdélyi vajdaság, temesi ispánság, nándorfehérvári főkapitányság. Hunyadi János e tisztségek birtokában szerezte meg a népek védelmét, amelynek fő ütőerejét a huszita harcmódban járatos zsoldosok alkották. A törökök egy meglepő támadásával szemben a Maros völgyében a szentimrei csatában /1442/ vereséget szenvedett. A súlyos helyzetben népfelkelést hirdetett, s néhány nappal a vereség után Gyulafehérvártól nem messze győzelmet aratott. Győzelmét megismételte ez év őszén a jalomicai csatában, szétszórta a Szultán Erdély, Moldova és Havasföld hódoltatására küldött jelentős haderejét. A győzelmek fordulatot jelentettek a török háborúk történetében: lehetőséget adtak ellentámadás indíttatására. Ennek eredménye az 1443 őszén indult híres hosszú hadjárat, amely a szomszéd országok, s a törököktől leigázott balkáni népek támogatásával a Balkán-hegységig vetette vissza az ellenséget, és kedvező békekötésre kényszerítette a szultánt. A békét a pápa, illetve követe, Casarini Julián követelésére megszegvén, 1444 őszén megindították a várnai csata katasztrófájával végződő hadjáratot, amelynek Hunyadi János egyik vezetője volt. A csatavesztés után Magyarországon teljes erővel kitört a feudális anarchia. Hunyadi a honvédelem érdekében fellépett a nagyurak ellen: a köznemesség és a városok javarésze támogatta. Az 1446-i országgyűlésen kormányzóvá választották. Ezt a tisztséget 1452-ig viselte. Közben igyekezett erősíteni a központi hatalmat, visszaszorítani a nagyurak és a Habsburgok befolyását, erősíteni a hadsereget, megszervezni az új támadást a török hódítók ellen.

1448-ban az albánokkal /Szkander béggel / szövetségben indított hadjáratot, de Brankovics György szerb fejedelem árulása következtében a törökök megelőzték, s a rigómezei csatában több napi kemény harc után megverték. A vereség után itthon csökkent befolyása, és V. László trónra lépésekor lemondott a kormányzóságról.

Ekkor azt a megbízatást kapta, hogy főkapitányként vezesse az ország védelmét a külső ellenségek, kivált a törökök ellen. Az ország urai ehhez nem adtak megfelelő támogatást akkor sem, amikor a törökök /Konstantinápoly elfoglalása után / 1456-ban döntőnek szánt támadást indítottak Magyarország ellen. A támadást Nándorfehérvárnál Hunyadi vezetésével az országos népfelkelés vetette vissza.

Röviddel élete legnagyobb és legdicsőbb diadala után Zimonyban augusztus 11-én meghalt a táborban kitört járványban. A 15.sz-i európai történelem egyik legnagyobb alakjaként tiszteli az utókor. Tetteit Zrínyi Miklós, Kölcsey Ferenc, Arany és Petőfi is megénekelte.

Hunyadi János ajándéka

A ma győzhetetlen magyar vezér Hunyadi János, minekutána megértette, hogy táborában egy nemes eredetű / de szegény / ifjú tisztnek nem volna jó lova /és azt maga pénzén meg se vehetné/, ebédre hívta magához. Ebéd után magát találván, így szóla:

-Egy kérésem volna, ha megengedé pajtás uram. Íme már én fiatal nem vagyok, ugyan azért tapasztalom is, hogy nékem a fiatal serény lovak veszedelmesek. Hanem pajtás uram, láttam minapában egyet, úgy is tartottam, hogy az nékem alkalmasabb lenne. Én mást adnék pajtás uramnak, helyette pedig sokkal serényebbet és jobbat.

Erre a tiszt semmit se tudott felelni, hanem mélyen meghajtván magát, megköszönte a jóakaratot. Elment aztán Hunyaditól és lovát maga vitte be a vezérnek istállójába. Reá lévén a lovászok tanítva, megkínálták őt kettőn kívül akármilyen paripával. De ő egyet se vett el. Ugyanezért másnap egyet látott maga istállójában a két legjobb paripák közül.

Ez az ajándék, és annak módja oly ritka, mily ritkák Hunyadi Jánoshoz hasonló emberek.

/ Dugonics: Példa beszédek /

* * *

A sárospataki kollégium

Egy régi rektor szerint az iskola olyan volt, mint „a trójai faló, amelyből jámbor és tudós férfiak rajzottak szét” az országban. Pataki diák volt a testőrköltő, Bessenyei György, Kazinczy Ferenc nyelvújító, Fáy András, a közigazda, Tompa Mihály, a Bach-korszak költője, Szemere Bertalan, az első felelős magyar kormány minisztere. Később Gárdonyi Géza, Móricz Zsigmond, Mészöly Dezső, Fekete Gyula, sőt a kiváló színész, Pécsi Sándor is. Lelkészek, tudósok és néptanítók ezrei kerültek ki falai közül. Patak rendületlenül szolgálta a századok során a haza és a haladás ügyét.

Múzsáknak szentelt kies tartomány

A tanév novemberben kezdődött. „Ne horkolással köszöntsétek a hajnalt!” – intette jókedvűen társait az egyik nebuló. Persze tudta, hogy a fogcsikorgó hidegben nagy a kísértés a lustálkodásra. De ilyesmire idejük sem volt. Komolyan kellett venniük a tanulást, hiszen a tárgyakat latinul oktatták. Az 1621-es törvény szerint, ha valaki az iskolában vagy a templomban magyarul beszélt, egy dénár büntetés járt érte, ráadásul meg kellett tanulnia egy memoritert. Egyenruha nem volt, ám a rendes öltözetet megkövetelték, nem divatozhattak, nem viselhették „török módra” – kopaszon vagy befonva – a hajukat, mert ezért húsz dénár büntetés járt. Tilos volt karddal, buzogánnyal járnival, lándzsát vetni, birkózni. A hetesek, a „vigyázók” följegyezték, kik csintalankodtak: kik fürödtek a Bodrogban, csúszkáltak a jégen. A kitűnő tanuló nagydiákokra ennél is több feladat hárult, nekik kellett kikérdeznük a kisebbeket. Mindenkinek volt feladata, az egyik fát hordott, a másik korrepetált, így nyolc év alatt összerázódtak, igazi csapat lett belőlük.

A Bodrog-parti Athén

Joggal nevezték így Sárospatakot, egyszerre volt magyar és európai. A színvonalról olyan tudósok gondoskodtak, mint Simándi István. Javában zajlott a Rákóczi-szabadságharc, amikor a jeles fizikatanár, amúgy szenvedélyes kísérletező Leidenbe utazott szemléltetőeszközökért. Különc útjával hagyományt teremtett: azontúl aki külföldre ment, nem jött haza üres kézzel, hozott valami újdonságot, amivel gyarapította az alma mater könyv- és szertárait. 1709 júniusában Rákóczi is ellátogatott a kollégiumba, hogy megnézzék Simándi professzor kísérleteit. Neki köszönhették utóbb, hogy sokévi vándorlás után (hiszen 1671-ben a kollégium elköltözött) visszatérhettek Patakra.

A fejedelem intézkedett, hogy a „collégiumnak minden vagyona és jövedelme visszaadassék”. Ma már elmondhatjuk, a hozzá hasonló nagylelkű pártfogók és a református egyház áldozatkész támogatásával érték el a patakiak, hogy ötszáz évet átvészeltek és az élvonalban maradhattak.

A diákváros

Nincs még egy hely az országban, ahol ennyi tanulni vágyó fiatal verődött volna össze. 1771-ben a lakosok száma 1450, a diákoké 1346 volt, az ifjak uralták a terepet. Helyi szokás szerint magánházaknál laktak, ahol kosztot, kvártélyt kaptak. Az iskola gondosan kiszemelte, hol megfelelőek a körülmények, a családok csak kollégiumi igazolás birtokában fogadhattak lakókat.

A város csupa fiatalság, lendület és élet volt, a nagy álmok terepe. Itt a tehetség számított, a szorgalom, a tudás és nem a származás. Szolgadiák volt sok társával együtt Tompa Mihály, ingyenes. Kitűnően kellett tanulni, de rengeteg szegény gyerek előtt megnyílt az érvényesülés útja. Európa-szerte, így nálunk is híres kollégiumok – köztük a pataki – voltak a demokrácia első fellegvárai.

Diákönkormányzat

Patakon a szeniorok intézték a kollégium anyagi ügyeit, együttműködve az iskolaszékkal. 1759-ben a kollégiumé volt az iskolaépület, három városi ház, ahol a tanárok laktak, egy mézszárszék, egy kocsmá és tizenhat szőlő a Hegyalján. A termésből évente általában száz hordó jóféle boruk lett. A tanárok és a nagydiákok ebédhez külön boradagot kaptak, a többi piacra vitték, és a pénzből fedezték a kiadásokat. A környék földesurai támogatásul évente több rakomány gabonát küldtek. A nagydiákok ünnepi alkalmakkor a falvakba jártak gabonát gyűjteni, azaz „szupikálni”, így az étkeztetésben önellátók voltak.

Szépen magyarul

Forradalmi változást hozott az 1796-os esztendő, azon túl sok tárgyat magyarul tanítottak, hiszem az oktatók szívükön viselték a protestáns nemzeti nevelést. Új iskolatörvényt is tető alá hoztak, de ebbe belefért néhány komorságában is, mókás passzus is.

A magyar Cambridge

Sok diák megfordult az angol, német protestáns egyetemeken, lépést tartottak az európai színvonallal és az újításokkal. Már a múlt század végén – feltehetőleg

cambridge-i mintára – kultuszt teremtettek a testedzésnek és a sportnak. 1892 júniusában tartották az első tornaünnepélyt. A főgimnázium piros ingesei felsorakoztak a versenybírószám előtt, elénekelték a Szózatot, aztán kezdődtek a szabadgyakorlatok: szertorna-bemutató, futás, mászás rúdon, kötélén, távolugrás, magasugrás, rúdugrás. A Bodrog uszodájában hetente többször tartottak tornaórát. A vízi sportoknak is több szenvedélyes híve akadt, olykor versenyre keltek a hajóhadak, miként a ködös Albionban.

Az eredetileg nyolcvanszemélyes angol internátus az elitképzés műhelye lett, elsősorban az arisztokrata csemetéket vették fel, de az épület manzárdszobáiban itt is helyet kapott tizenkét tehetséges diák. Az ingyenesség fejében korrepetálták szerényebb képességű kollégáikat.

Voltak, akik nem a sportot, hanem a szellemi versenyeket részesítették előnyben. Erre is nyílt alkalom. Az önképzőkörben szombatonként irodalom-, történelemdolgozatokat, verseket olvastak fel, vére menő viták zajlottak, rendesen kivesézték egymás zsenyéit. Lelkes önképzőköri tag volt például a felejthetetlen Pécsi Sándor. Ő klasszikus darabok rendezésén köszörülte oroszláncörmeit. Kell-e mondani, hogy a könyvtárban természetesen minden fontosabb lap – a Pesti Napló, a Hét, az Új Idők, a Mátyás diák, a Borsszem Jankó – hozzáférhető volt. Így nem csoda, hogy felvilágosult és felkészült embereket bocsátott útjára a kollégium. A hit és a szellem embereit, akik minden időben, a legkritikusabb körülmények között is megállták a helyüket. Volt hitük és tartásuk. Adhat ennél többet iskola?

Nagy Emőke
/Megjelent a Nők Lapja 98/6. számában/

„A KOLLÉGIUMOK ELŐTT A FELVIRÁGZÁS ÉVEI ÁLLNAK”

Beszélgetés Környei László helyettes államtitkárral

Környei László helyettes államtitkár a közoktatás valamennyi területén dolgozott, - a kollégiumi élet belső világáról nem csak elképzelései, hanem konkrét tapasztalatai is vannak, erről győződhetünk meg a következő interjúban. Személyében is garanciát látunk arra, hogy a kollégiumok a közeljövőben felvirágzás előtt állnak. Méltán bízhatunk abban, hogy szövetségesünk eddigi erőfeszítései nem voltak, nem lesznek hiábavalóak.

Milyen esélyt lát arra, hogy a kollégiumok is az iskolához hasonlóan minőségbiztosítási rendszer szerint végzik majd munkájukat?

Nyilvánvaló, hogy a minőségbiztosítás egy jó indikátor ahhoz, hogy lássuk, mely területeken van szükség a kollégiumi munkában erősítésre, hová szükséges több pénzt, vagy szellemi támogatást adni. Én úgy gondolom, hogy a közeljövőben nem a kollégiumok számát kell emelni, hanem a kollégiumokban folyó szakmai munka feltételeit kell javítani, biztosítani.

Miben látja a kollégiumi rendszer oktatáspolitikai és társadalmi jelentőségét?

A kollégiumok az egyik legfontosabb eszközei annak az esélyteremtő közoktatás politikának, amit a kormányzat a zászlajára tűzött.

A kollégiumok kiemelt szerepet vállalnak a társadalmi mobilitás megőrzésében, nélkülük a közoktatás fejlesztése elképzelhetetlen, ezért az a véleményem, hogy a kollégiumok előtt a felvirágzás évei állnak.

Annak érdekében, hogy ez valóban így legyen, az Oktatási Minisztérium a közeljövőben számos olyan programot tervez megvalósítani, amelynek célja a kollégiumok színvonalas működtetése.

A kollégiumok színvonalas működtetése minőségbiztosítási szempontból nézve magában foglalja-e az elhelyezési feltételek minőségét? Várható-e, hogy a könyvtár és informatikai normatíva a kollégiumokban is megjelenik?

Feltétlenül magában foglalja az elhelyezési feltételek minőségét is. Úgy tudom, hogy az elmúlt évben már majdnem sikerült betenni a költségvetésbe a kollégiumok könyvtár és informatikai normatíváját, de ebben az évben biztos, hogy sikerülni fog. Örömmel mondhatom, hogy a „SULINET” programot a kollégiumok irányába erőteljesen folytatjuk tovább.

Mi a véleménye a jelenlegi kollégiumi finanszírozási rendszerről? Lesz-e a jelenlegi fenntartó

önkormányzatoknak pénzüik és hajlandóságuk arra, hogy a kollégium eszköz és felszerelési jegyzékben lévőket biztosítsa az intézmények számára 2003. szeptember 1-ig? Elvárható-e a fenntartótól ennek ütemezése?

A józan ész alapján elvárható egy fenntartótól, hogy ütemezést készítsen erre vonatkozólag, mert az utolsó évben erre nagy valószínűséggel egyszerre nem lesz pénze. A minőségbiztosítási központoknak az egyik fő feladatuk éppen az lesz, hogy folyamatosan vizsgálják az oktatási intézmények fenntartóit, hogy a meghatározott határidőre felkészülnek-e az eszköz és felszerelési jegyzékben megfogalmazottak teljesítésére.

A Kollégium c. folyóiratunkat diákok is olvassák, ezért engedje meg, hogy néhány személyes jellegű kérdést is feltegyek. Mi készítette arra, hogy a pedagógus pályát válassza?

Eredetileg fizikusnak készültem, de nem sikerült a felvételem, így egy évet a

győri Tanítóképző Főiskolán dolgoztam. Ott kerültem a pedagógia közelébe, keresztanyám is pedagógus volt.

Végül is arra a felfedezésre jutottam, hogy a fizika tanár és a fizikus nem esik messze egymástól, így lettem fizika tanár.

Később azért lett volna lehetőségem kutatóként dolgozni, de már annyira idehúzott a szívem, hogy nem változtattam rajta. Közel 20 évig tanítottam. Nekem is meg voltak azok a lelki problémáim, ami velem egykorú, vagy az idősebb pedagógusoknak megvan: - nehéz a gyerekek lelki fejlődésének olyan mértékű változását nyomon követni, ami az utóbbi egy-két évtizedben bekövetkezett.

1992-től a tanügyigazgatás különböző területein dolgoztam, az ott lévő gyakorlatom tett alkalmassá arra, hogy a jelenlegi munkámat felelősséggel ellássam és elvállaljam ezt a tisztséget.

Amikor fizika tanárként dolgozott, volt-e kapcsolata kollégistákkal, van-e valamilyen élménye a kollégiummal kapcsolatban?

Egyetemista koromban én is kollégista voltam. Tagja voltam annak az egyetemi delegációnak, amely a budaörsi új egyetemi kollégium kialakításába beleszóllhatott.

Győrben a Hild József Szakközépiskolában voltam pályakezdő tanár, ahol az építőipari osztályban a kollégisták száma gyakran elérte a 30%-ot is. Sokat jártam osztályfőnökként a kollégiumba, rendszeres kapcsolatban álltam a nevelőtanárokkal. Jó tapasztalatom volt velük kapcsolatban: - mindig szorgalmasak voltak, egyenletes teljesítményt nyújtottak. Ezt nem most találtam ki, hanem már akkor is éreztem a mindennapi munkámban, már akkor is megfogalmaztam kollégáimmal együtt ezt a különbséget. Azt azonban hozzá szeretném tenni, hogy ezek a diákok is ugyan olyan képességűek voltak, mint bárki más, de egy pedagógus, - így voltam ezzel én is - a szorgalmasabb gyerekekkel jobban tud együtt dolgozni.

Szabadidejében mivel foglalkozik szívesen, van-e valamilyen hobbija? Mondjon néhány szót a családjáról!

Erre a kérdésre talán a legnehezebb válaszolni, főleg ami a szabadidőt illeti. Sokat dolgozom. Általában reggel 7. 30-kor kezdődik a napom, és este 8 előtt ritkán hagyom el a minisztériumi épületet. Már arra is gondoltam több munkatársammal együtt, hogy a minisztérium azért alkalmaz vidéki

tisztségviselőket nagy számban, mert azoknak nem kell rohanni az óvodába a gyerekért, vagy más egyéb sürgős családi ügyeket intézni.

Én Győrben lakom, a feleségem matematika tanárként ott dolgozik. Három gyermekem van, az egyik Szegeden jár egyetemre, a másik Szolnokon főiskolára, a legkisebb 10 éves, ő még általános iskolás. Ők mindannyian továbbra is Győrben vannak, én csak hétvégén jutok haza, már amikor hazajutok, mert most is szombat van, és itt beszélgetünk Budapesten.

A barátaim úgy szoktak jellemezni, hogy engem azok a dolgok érdekelnek, amelyek szétszedhetők és összerakhatók. Minden ilyesmi érdekel, pl.: autók, kerékpárok. Az autót nem egy esetben a legapróbb darabokra is szétszedtem, össze is raktam, s mi több, ment is. A számítógép engem is, mint az ország nagy részét, megfertőzött, de ez már nem is hobbi. Örömmel tölt el, hogy volt az életemben egy nagyon szép szakasz, amikor a tanítványaim közül többet egyetemi, főiskolai felvételire készítettem fel délutánonként, esténként.. Nagyon jó kapcsolatom volt velük, nagyon szerettem ebben a közegben dolgozni, ez annak idején komoly hobbi volt számomra.

Köszönöm a beszélgetést, és a kollégiumokban dolgozók és diákok nevében munkájához sok sikert és jó egészséget kívánok. Valamennyien bízunk abban, ahogy Ön fogalmazott, hogy „a kollégiumok a felvirágzás előtt állnak”.

Gulyás Béla

(Megjelent a Kollégium című folyóiratban.)

Feladatterv a közoktatási kollégiumok fejlesztési programjának kidolgozásához

„A Kormány a közoktatás legfontosabb szerepének a társadalmi esélyegyenlőségek (szociális, gazdasági, kulturális, területi) mérséklését tartja. A társadalom azon csoportjai számára, akik a rendszerváltás során a gazdasági átalakulás veszteseivé váltak, a felemelkedés útja szinte kizárólag a minőségi – társadalmi, gazdasági pozíciókra is jól átváltható – tudás megszerzésén keresztül vezet, ezért az iskolát a társadalmi mobilitás legfontosabb közintézményének tekinti, amely az egyéni felemelkedés, a kulturális folytonosság átadásának helyszíne és a gazdasági hatékonyság növelésének eszköze.

Elfogadhatatlan, hogy a társadalmi előrelépést ne a tanuló tehetsége, szorgalma, hanem családja anyagi helyzete, szülei foglalkozása vagy éppen lakhelye határozza meg.

A Kormány szándéka, hogy minden gyermek – függetlenül az adott település földrajzi és anyagi helyzetétől – a társadalmi felemelkedés esélyét biztosító képzést kapjon. E cél elérése érdekében a Kormány kiemelten segíti a fokozottan rászoruló intézményeket és intézménytípusokat. (...)

A kistélepüléseken vagy kedvezőtlen körülmények között élő fiatalok számára a kollégiumokon keresztül vezet az út a versenyképes tudás megszerzéséhez. Ezért a kormány fejleszteni szándékozik a kollégiumi hálózatot és biztosítja a kollégiumok számára a teljes ráfordításnak megfelelő finanszírozást.”

„Bácsi, kérek pénzet!”

Ott áll – tavaly óta mindennap ott áll – a sarkon ez az öt éves roma gyermek és kéreget. Nem kenyeret, nem tejet, nem babot – pénzet.

Így mondja, így préseli ki lilára fagyott ajkai közül a szót: pénzet. Akármennyit, akárkitől.

„Bácsi, néni, kisasszony, haver, tessenek nekem adni pénzet.”

Nem felszólít – kér.

Nyújtja kékre fagyott, parányi kezét, amely valamikor tiszta is volt, s nem nyúlt meg annyira a holdkaréjos köröm azokon a ceruzavékony ujjaicskákon.

Ott áll az az apró emberke az utcasarkon. Összegöngyölödve türi a hóhullást, s engedő fehérre varázsolni kócos haját, csupasz nyakát.

„Tessék nekem adni pénzet.”

„Mire kell?”

„Kenyérrre, tejre.”

Tegnap is adtam neki, ma is adok, és tudom, bármikor találkozunk, mindig adok húsz-harminc-ötven forintot az árvának.

Árva? Kérdezem a fiút: Hogy hívnak? Hol vannak a szüleid?

„Bácsi nekem ez a munkám. Tessék nekem adni pénzet.”

Csönd van most ezen az esti téren meg az utcasarkon, jószérivel csak ketten vagyunk jelen a télvégi hidegben: az ötödik tavasza előtt álló fiúcska meg én, az öt faggató.

Az éles, tiszta levegőbe most cigarettafüst niszkit – evv öreg romaasszony battvog a síkos járdán, szárában a

I. Előzmények

Az 1997. decemberében lezajlott a kollégiumok helyzetével, a szükséges fejlesztések lehetőségével foglalkozó szakmai megbeszélés első fordulóján a jelenlévők számos ponton egyetértésre jutottak. Ez a konszenzus nem csupán a problémák közös megítélésén, hanem az ezekhez kapcsolódó feladatok valamint a megoldáshoz szükséges eszközöket illetően is egyetértés alakult ki.

A szakmai megbeszélés második fordulójára 1998. márciusában került sor. E megbeszélésre a FIDESZ-Magyar Polgári Párt javaslatokat fogalmazott meg, melyet írásban juttatott el a résztvevőkhöz.

A legfontosabb javaslatok a következők voltak:

- Szükségesnek tűnik a kollégiumok fenntartásához nyújtott központi normatív támogatás oly módon történő megállapítása, amely – tekintettel a fenntartó önkormányzatok részleges ellenérdekeltségére illetve érdekeltségének hiányára – lehetővé tenné ezen intézmények „bekerülési költségein” történő finanszírozását.
- Kívánatos létrehozni – a megyei fejlesztési közalapítványok mintájára – egy országos, a kollégiumok szakmai fejlődését, fejlesztését támogatni hivatott közalapítványt.
- Újra kell gondolni a kollégiumok szakmai, gazdasági, szervezeti önállóságának kérdését, vagyis az iskolakollégium jelenlegi alá-fölérendeltségi viszonyának átalakítását.

- Eszközöket kell találni a kollégiumokban alkalmazott pedagógusok szakmai felkészültségének javítására (tekintettel arra is, hogy a középiskolák lefelé terjeszkedése egyre több esetben eredményezheti a 10-14 éves korú kisdíjak megjelenését ezekben az intézményekben).
- A kollégiumi épületek olyan fejlesztése kívánatos, hogy azok egy „polgári otthon” szolgáltatásait nyújthassák az ott élő diákok számára.
- Számba kell venni, hogy a kollégiumi férőhelyek milyen mértékű és mely területeket, régiókat érintő bővítése szükséges, különös tekintettel a középfokú képzés kiszélesítésére, valamint a hátrányos helyzetű tanulók tehetséggondozására illetve felzárkóztatására.

A második megbeszélést követően az MKM-ban kollégiumfejlesztési program készült, amely javaslatokat fogalmazott meg a kollégiumi nevelés tartalmi fejlesztését, a kollégiumi működés feltételeinek javítását, valamint a kollégiumi hálózat bővítését illetően. A javaslat egyes elemeiben megjelennek a vitán elhangzott javaslatok, más elemek vitatottak, így újragondolásuk szükséges.

II. Feladatterv

A fenti javaslatokat az új Oktatási Minisztérium vezetése továbbra is fenntartja, ezekkel kapcsolatosan egy kollégiumi fejlesztési program kidolgozását tartja szükségesnek és kezdi meg.

1. Jogsabályi háttér áttekintése

Az Oktatási Minisztérium áttekinti a kollégiumok működésének, szakmai

fejlesztésének és finanszírozásának jogszabályi hátterét, és – egyeztetve az érintett szakmai szervezetekkel – javaslatot tesz a szükséges módosításokra.

Határidő: 1999. április 30.

Ennek keretén belül különösen tekintettel kell lenni az alábbiakra:

A közoktatásról szóló törvény módosításakor a kollégiumi alapprogramról szóló szabályozás épüljön be a jogszabályba.

Határidő: 1999. április 30.

Szükséges megvizsgálni, milyen jogszabályi eszközökkel segíthető a központi támogatás „célhoz juttatása”, tekintettel arra, hogy a Kollégiumok Szakmai és Érdekvédelmi Szövetségének felmérése szerint van olyan fenntartó, amely a normatív támogatásnál kisebb összeget biztosít a kollégiumok működtetésére.

Határidő: 1999. április 30.

Rendezni szükséges a kollégiumokban foglalkoztatottak juttatásaira vonatkozó egyes szabályozókat (pl. kollégiumi pótlék, a differenciált bérezésre vonatkozó szabályok alkalmazása a kollégiumokban, stb.)

Határidő: 1999. október 30.

Kollégiumok autonómiájának kérdése, a kollégiumok jogi státuszának átalakítása (szinkronban a felsőoktatás kollégiumi rendszerével) annak érdekében, hogy a közös igazgatású kollégiumok szakmai, szervezeti, gazdasági önállósága növekedjék.

Határidő: 1999. október 30.

A kollégiumok működtetésére vonatkozó paraméterek felülvizsgálata (pedagógusok száma, egy tanulóra jutó terület, tanulók helyek száma, stb.)

Határidő: 1999. október 30.

A kollégiumok munkájának szakmai és jogi szempontok alapján történő elemzése (intézményértékelés, igazgató tanácsok működésének tapasztalatai, stb.)

Határidő: 1999. október 30.

A kötelező eszköz- és felszerelési jegyzék kollégiumokat érintő rendelkezéseinek felülvizsgálata (különös tekintettel a nemek szerint szükséges mellékhelyiségek, valamint a tanári ügyeleti szobák vonatkozásában).

Határidő: 1999. június 30.

2. Finanszírozás – a működési feltételek javítása

Az OM – az érintett szakmai szervezetek bevonásával – prognózist készít az alábbi kérdések vonatkozásában:

Milyen mértékű normatíva emelés és összességében milyen mértékű többletforrás szükséges a kollégiumok bekerülési költségen történő finanszírozásához.

Határidő: 1999. június 30.

Milyen többletforrást igényel a kollégiumi férőhelyek számának szükséges mértékű növelése különös tekintettel a középfokú képzés horizontális és vertikális kiterjesztésére, a közösségi, kulturális és sportélet feltételeinek biztosítására. Ehhez – megyei/regionális bontásban – helyzetelemzés illetve előrejelzés készül.

Határidő: 1999. június 30.

Milyen többletforrást igényel – és milyen ütemezéssel valósítható meg a kollégiumok felszereltségének a kötelező eszköz – és felszerelési jegyzékben megfogalmazott elvárásoknak való megfeleltetése.

Határidő: 1999. október 30.

Mekkora költségigény jelentkezik egy kollégiumi infrastruktúra korszerűsítési program esetén, illetve ez (1) milyen módon ütemezhető, (2) a források milyen formában biztosíthatók (pl. a megyei fejlesztési közalapítványokon vagy az újonnan létrehozandó, a kollégiumok szakmai fejlesztését segítő közalapítványon keresztül).

Határidő: 1999. október 30.

Szükséges megvizsgálni, hogy a megyei közoktatási tervek milyen elképzeléseket fogalmaztak meg a kollégiumok fejlesztésével kapcsolatosan, valamint azt, hogy a megyei közoktatás-fejlesztési alapítványok támogatásaiból milyen mértékben részesült e szféra. (Általában is szükségesnek tűnik a megyei közoktatás-fejlesztési alapítványok működési tapasztalatainak összegzése, értékelése.)

Határidő: 1999. szeptember 30.

3. Szakmai és személyi feltételek javítása

Az OM szükségesnek tartja, hogy a minisztérium háttérintézményeinek átszervezésekor az újonnan létrejövő intézményen belül jöjjön létre egy a kollégiumok szakmai fejlődését segíteni hivatott szervezeti egység.

Határidő: 1999. április 30.

A kollégiumi nevelés országos alapprogramjának szakmai vitáját a még szükséges körben le kell folytatni, a programot a törvénymódosítás után ki kell adni.

A kollégiumok szakmai fejlődésének előmozdításában kiemelt szerepet szánunk a pedagógus továbbképzésnek. Az OM a már meglévő képzési kapacitások egyesítését tartja kívánatosnak, mely

képzés finanszírozási háttere – a szükséges akkreditációt követően – a pedagógusképzés rendszerében biztosítható.

Határidő: 1999. február 28.

A kollégiumi tanárok erkölcsi megbecsülése érdekében az Oktatási Minisztérium kitüntetést alapít.

Határidő: 1999. február 28.

A kollégiumok szakmai fejlesztését célzó pályázatok kiírása 1999-ben (pl. KOMA), különös tekintettel a kollégiumi nevelés országos alapprogramjának kiadását követő teendőkre.

Határidő: 1999. április 30.

A kollégiumok szakmai fejlesztését szolgáló közalapítvány létrehozása.

Határidő: 1999. szeptember 30.

III. A kormányváltás óta megtett intézkedések

A kollégiumok normatív támogatása 1996-tól a kollégiumi normatíva folyamatosan vesztett értékéből (évi 7-8%), amely folyamat a következő költségvetési évtől megáll, és egy kismértékű reálérték növekedés indul meg.

A pedagógus bérek

A benyújtott költségvetési törvény a pedagógusbérek januártól 16%-os, szeptembertől újabb 3%-osnövelésre nyújt fedezetet, a béremelés garanciáját pedig a közalkalmazotti törvény módosításával teremtik meg (pedagógus bérszorzó)

A kötelező eszköz- és felszerelési jegyzék előrelépést jelent a kollégiumok fejlesztése tekintetében, a türelmi idő lejártá után ez egy érzékelhető lépést jelent a „polgári otthonnak” megfelelő színvonalú kollégiumi ellátás irányába.

(Oktatási Minisztérium)

Hagyományaink

A Kollégiumi Napok részletes programja

1999. IV. 27. Kedd – A kultúra napja:

15h-tól: Közgyűlés: diákigazgató választás, hatalomátvétel, programunk ismertetése – majd kulturális bemutató.

17-18: 45: szilencium – a TK. vezetők felügyeletével.

18: 45: vacsora

19: 30: kulturális program a díszteremben.

1999. IV. 28. Szerda – A sport napja:

15h-tól:

- Tantermek közötti labdarúgó bajnokság a Sportcsarnok melletti pályán.

Döntő: 18h

- Asztalitenisz bajnokság a leánytársalgóban. Szervezők: Kapitány Anett, Diel Tibor. Jelentkezési határidő: IV. 27.

- Fekvőtámasz verseny az udvaron. Ki tud többet adott időre? Szervező: Bali József

- Próbáld ki az ügyességed!

Kislabdával célba dobás az udvaron.

Dekázás focilabdával a sportpályán a meccsek szünetében.

Valamennyi induló díjazásban részesül. Az 1-3. helyezetteket külön értékeljük.

1999. IV. 29. Csütörtök – Főzünk-megesszük- és mulatunk!

- Tanulóközösségek, csoportos társulások, haveri körök elkészítik a vacsorájukat, és 19h-ig befalják.

Vigyázat, minden kollégista kapcsolódjon valamelyik csapathoz, mert a konyha nem főz!

- **19h-tól a díszteremben a kollégium diákigazgatója értékeli, majd DISCO!**

Mikulás

Vajon melyik gyerek nem várná a Mikulást? – főleg akkor, ha zsákjában olyan ajándékok rejtőznek, melyeket sehol a világon nem lehet megvásárolni. Hogy miért? Azért, mert a Mikulás és a krampuszok a Hunyadi János Középiskolai Kollégiumban mindig maguk készítik az ajándékokat. Az ünnep öröme, várakozással teli hangulata éppen ennek köszönhető.

A Mikulás ajándéka és néhány kísérő szava a diákok számára fontos pedagógiai jelzésekkel gazdagított. Az ehhez szükséges információt pedig a diákönkormányzati tagok „súgják” a Mikulásnak. (Már szeptembertől néhány tanuló az est sikerén fáradozik.) a siker pedig csak akkor érhető el, ha az ajándékok valóban személyre szólóak – s ezt az egész kollégium érzi is az átadás pillanatában.

Pl.:

- Menedzser-tabletta (feledékenyeknek)
- Poroltó (lángésznek)
- „Motoros Fóka” vezetői engedély (aki nem szeret takarítani)
- „Az ágyazás tudománya” című könyv (aki nem szeret ágyazni)
- 25 botütés (aki zavarja a Mikulás estét)
- Fülhallgató (aki hangosan rádiózik)
- Katalizátoros alsónadrág (aki nem tudja csendben elengedni)
- Szaftos bőfögés gátló (aki ezt sem tudja csendben elengedni)
- Csavarhúzó (a nagyképűnek, hogy húzza meg magát)
- Tuskó (az kapja)
- Leszálló pálya (aki álmában leesik az ágyról)
- Gyertya (akit fel akarnak világosítani)

A tanárok is megkapják a megérdemelt ajándékaikat. Ezen az ünnepen mindenki egyforma, nincs kivétel. Kiemelkedő ajándék egy nevelőtanárnak, pl. a Trugymózi Hungarius ellenszérum a helyszínen „beadva” a krampuszok által, vagy a Multi – Vitamin pezsgőtabletta Red-Bull-lal keverve. A nyugdíjban lévő kollégák pedig rendszeres szociális együttérzést vagy nagyobb nyugdíjemelést kapnak a helyszínen, melyet a Mikulás csak daruval tud megemelni.

Titokban már várjuk a következő Mikulást, hogy újra felszabadultan szórakozzunk egy egész estén át a saját balgaságainkon, ügyetlenségeinken.

Elsős avatás

Szép hagyomány az ország számos kollégiumában az új kollégisták ünnepélyes befogadása. Erre az ünnepségre a Hunyadi János Középiskolai Kollégiumban minden év december 6-án kerül sor, melyre a Mikulást is nagyon várjuk, s rendszerint meg is érkezik. Az elsős tanulók már hetekkel előtte izgalommal várják ezt a napot és tanulják a **vizsgabizottság köszöntését**, amely így hangzik:

„Mélyen Tisztelt Vizsgabizottság!

Legmélyebben Tisztelt Ultra-Szupra Veteranisszimusz Generálturbó Isteni Fényben Tündöklő Öreg Deákok! Én..... poros hasú, sárgás csőrű, ész és értelem

nélküli véglény, aki minden tekintetben az itt lévő öreg diákok támogatására szorulok, - kollégiumi polgár szeretnék lenni.”

Ezt követően a vizsgabizottság szörnyű próbatétel elé állítja a jelöltet.

A műszaki érdeklődési körű tanulók, pl. ilyen kérdéseket kapnak:

1. Rajzold le és magyarázd el a csőcsonkcsatlakoztató csavar kakasnyomó rugójának dugófrekvencia-modulátorát!
2. Ismertesd a lovagnál használatos kézi sebességváltó készülék kinematikai vázlatát!
3. Borotválj meg a léggömböt autóversenyzés közben!

Ezeket és a hasonló feladatokat a közönség nagy öröme a leghetlenebb és legszórakoztatóbb formában előbb-utóbb mindenkinek sikerül megoldania.

A sikeres vizsgázók egymás fülét és lábát megfogva fogadalmat tesznek.

A fogadalom szövege:

„Én..... kollégiumi polgár fogadom, hogy a Hunyadi János Középiskolai Kollégium házirendjéről, igazgatójáról, nevelőiről tudomást sem veszek. Nekem az falrahányt borsó vagy kínai népeledel. A reggeli kolompszó hallatán fülem botját sem mozdítom, s ha netán vackomat mégis elhagynám, azt számárfészekhez teszem hasonlatossá. Az iskolába és munkahelyemre csak melegedni járok. Csak azokon a közös étkezéseken veszek részt, ahol „Farkasházi új tyúkhúsleves” szolgálnak fel „Ica-Muci nudlival a’la Klára módra.” Szilenciumi foglalkozásokon minden erőmet a lehulló falevelek determinált röppályájának megfigyelésére koncentrálok. Az esti zuhanyozásnál különös gondot fordítok egytámaszú tartószerkezetem karbantartására. Takarodó után a környező kutyák és az ügyeletes tanár szórakoztatására többszáz wattos hangfalakkal „kis éji zenét” szolgáltatok. Amennyiben eskümet megszegem, sújtson reám az öreg deákok keze.”

A fenti eseményről mindenki „Elismerő okirat”-ot kap, melyet az idők végezetéig köteles megőrizni.

* * *

Pamuk Zoltán és a japán küldöttség

Kedves Vendégeink!

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy Vakari Maszka és Tornagatya Szaga Urak vezetésével japán küldöttség érkezett ezeréves városunkba, Kalocsára. Bízunk benne, hogy előnyére válik Tornagatya Szaga Úrnak is a látogatás: Paprika Szagaként fog hazatérni Japánba.

Bemutatjuk városunkat:

A Metropolisz a Duna és a Vajas deltájában terül el közel 20 ezer őslakossal. A bevándorlók és az átvándorlók száma a Két Gólya Fogadónak és az 502-esnek köszönhetően egyre növekszik. Néhány gondolatot a két folyó nevének eredetéről.

1001-ben, amikor Asztrik apát István királynak a pápától hozta a koronát, nagyon el volt fáradva. Ágyára ledőlve csak ennyit tudott mondani: Dunyhát! A későbbiekben Kazinczy Ferenc ezt Dunára újította, s Liszt Ferencet is megihlette a téma olyannyira,

hogy menten Kalocsára jött hangversenyezni. Ekkor Hajnald Lajos érsek javaslatára megkeresztelték a tőlünk 4 km-re hömpölygő vízáradatot, - azóta Duna a neve.

A Vajas onnan kapta nevét, hogy amikor Tomori Pál érsek a mohácsi vészből megérkezett, nagyon éhes volt. Szakácsnője vajas kenyeret adott neki, melynek láttán úgy begurult, hogy menten kivágta az ablakon. Az pont beleesett a várkastély melletti patakba és vajas lett tőle.

A főutcán számtalan irigylésre méltó intézmény található: a női börtönt külön ajánlom, Matat a Szakinak, a fiúnevelőt Mitsen Csór úrnak. A gimnáziumot és az ipai iskolát Dadoga Nipikámnak, a Schöffner Múzeumot Plékronosz úrnak. Miután megtekintették a Széchenyi-lakótelep építészeti remekeit, kérem pihenjék ki magukat az érsekkert szomszédságában lévő 5 csillagos Hotel Hunyadiban.

Ebédre a konyhafőnök ajánlata a következő:

1. Falrahányt borsóleves leokádva módra.
2. Frissen sült szkinhed bakancstalp ómulzióval csöpögtetve.

Saláta: nevelők java ecetes lében puhára párolva

Desszert: Hunyadi galuska farkasüvöltéssel töltve

Miután elfogyasztották az ebédet, tekintsek meg leendő szállásukat.

Az első emeleten a gruppen beállítódásukat várjuk 14-16 ágyas szobáinkban – emeletes faágyon. Kérem, hogy szamuráj kardjaikkal ne faragják meg, mert a lépcsővel szembeni vezérképviselőt rosszállását ezzel kivívhatják. A klubban nosztalgiából találnak egy hazai terméket, 1 db AKAI videomagnót. Kérem, ne babrálják – azt már megtette más. Egyébként összesen 1 videokazettánk van, örökké azt nézzük, címe: Farkasokkal táncoló.

A második emeleten intim szeparéban foglalhatnak helyet. Itt kérem, mellőzzék az utcai lábbeliket. Térképet a lépcsővel szembeni irodában vásárolhatnak 1200 jenért. Erre nagy szükségük lesz, mert még mi sem találunk ki sokszor a kazamataszerű labirintusból. A telefont nem használják, mert csak hamis kártyásoknak állították oda. A folyosón elhelyezett számkombinációs zárral ellátott szekrényben nyugodtan tárolhatják értékeiket, tanulóinknak nem okoz gondot a kombináció megfejtése.

Amennyiben villásreggelizni a szobában óhajtanak, kérem előtte való este az ügyeletes nevelőnél Napüzika Macukánál jelezzék – mi is így szoktuk.

A látogatás végén hazamenő levelet fognak írni, melyben részletesen tájékoztatják a kedves szüleiket, hogy milyen jó cselekedeteket és gaztetteket követtek el hazánkban. A leveleket Magister Lupus is ellátja kézjeggyével, s az Önök császáranak figyelmébe ajánlja.

Köszönjük megtisztelő látogatásukat.

Jelszavunk továbbra is:

Mosi mosi zazatti a zazatti ti.

Takács Tamás „Nőkről” c. előadásának vázlata

Jó estét kívánok, Hölgyeim és Uraim!

Mai előadásunkban az Ideális nő felépítéséről fogok Önöknek néhány szót szólni. Előtte azonban bemutatkozom: Takács Tamásnak hívnak, de szólítsanak csak nyugodtan, Matat a Taki Szakinak. Előljáróban közlöm az itt ülő hölgyekkel, hogy róluk csak elragadtatással tudnék szólni, így az előadásom igen egyoldalú lenne. Ezért a kollégiumon kívüli nők lesznek a célpontjaim. Több éve dolgozom ezen a témán, s eddig 13452 alanyt faggattam ki az általam alkalmazott Taki Szaki teszt alapján.

Eredményeimet először Önöknek hozom nyilvánosságra. Kérem, figyeljenek!

1. Enyhén szép, de az IQ-ja veri a 200-at
2. Szexbomba, de az IQ-ja kevésbé haladja meg a legkisebb pozitív egész számot.
3. Az ideális nő, melynek paraméterei a következők:
 - Számomra szép, vonzó, de nem kihívó
 - IQ-ja kevéssel marad el az enyémtől (ez azért fontos, hogy ne hagyja kiverje a biztosítékot, ha későn érek haza a lóversenyről.)
 - Lehetőleg ne legyünk egy súlycsoportban, mert az reám nézve igen megterhelő lenne, ha én maradok alul
 - Az anyagi helyzete legyen rendezett, de főleg a szüleinek legyen miből fedezni a hóbortjait
 - A konyhában szakácsként, a gyerekszobában anyaként, a hálószobában akként szerepeljen.
 - Fontosnak tartom, hogy ne olvassák a Nők Lapját – azt én szoktam – mert az teljesen megzavarja a nők agyát, úgy, mint a Kiskegyed. Pl. ilyeneket írnak benne, hogy a férfiak rondák, erőszakosak, buták, meg hogy az orruknál fogva kell őket vezetni.
 - Az ideális nő, olyan, mint az ideális férfi, nem iszik, nem dohányzik, és nem létezik.

Ettől azonban az itt lévő férfi társaim ne keseredjenek el, tartsák csak fontosnak továbbra is a nők tesztelését, mert ez a módja annak, hogy ne unatkozzunk.

Diák 10 parancsolat

1. Ne kívánd tanárod halálát, segíts neki, hogy Ő maga kívánja azt.
2. Ha az osztálytársad tanulni kezd véletlenül, nem ok arra, hogy Te is úgy cselekedj.
3. Amit ma megtehetsz halaszd addig, hogy már ne legyen rá szükséged.
4. A lustaság már fél egészség.
5. Az a probléma, amely nem oldódik meg magától 30 napon belül, - nem érdemli meg, hogy foglalkozzanak vele.
6. Az iskola nem kocsmá, hogy minden nap odajárj.
7. A tanulás nemesíti az embert, de a társadalomnak kevés nemesre van szüksége.
8. Aki nem tanul az nem hibázhat, aki nem hibázik, az megérdemli a jutalmat.
9. Mindenkinek van valami hobija, de nem feltétlenül szükséges, hogy a tanulás is ezek közé tartozzon.
10. A tanulás éltezi az embert, de a pihenés még nem ölt meg senkit!

Találkozás egy élő legendával:

Vendégünk volt Balczó András

December 16.-án a kalocsai Hunyadi János Középiskolai Kollégiumban **Balczó András ötszörös öttusa világ- és olimpiai bajnok tartott előadást pályafutásáról, életéről.**

A résztvevő diákok, és felnőttek nagy érdeklődéssel hallgatták a - nemrég 60. születésnapját ünneplő - sportembert. Öröm volt találkozni azzal az emberrel, aki középiskolás korától céltudatosan készült arra, hogy öttusa világbajnok legyen. Ezt a csodálatos eredményt neki sikerült a világon először, több alkalommal is elérni.

Célját sikerült elérni, de ennek rendkívül nagy ára volt. Kudarok sorozatát élte át, s ennek eredményeként nemcsak testben, hanem lélekben, hitben, akaratereiben is megedződött. Feleségével, Császár Mónikával 12 gyermeket nevel, akik közül a legkisebb fél éves. Azt mondja, boldog ember. Megtalálta önmagát, élete értelmét. Kereste a boldogságot éveken, évtizedeken át győzelmekben, sikerekben, verhetetlenségben, szinte mindenben. Hitte, hogy aki keres, az előbb utóbb talál is. Aki gyorsan és kétségbeesetten keres, és nem adja fel, talán előbb megleli, amire szüksége van. **Ma már sejti, amit annak idején annyira keresett, annak titka mindenki számára egyedi. Vagyis: észrevétlen, mindennapi erőfeszítéseinket József Attila gondolataira figyelve cselekedjük: "Hiába fürödsz önmagadban, csak másban moshatod meg arcodat."**

Feltűnés nélkül jár a világban, de egy kicsit mindannyiunk felett. Nem hiszi, hogy mindent tud, azt viszont igen, mennyi mindent kellene még tennie családjáért, a körülötte élő emberekért, s talán lelke mélyén minden embertársáért.

Különösen jól esett ez a találkozás azoknak a nyugdíjas kollégáknak, akik végigszurkolták Balczó András versenyait, 1963-tól, az 1972-es müncheni olimpiáig.

A beszélgetést követően a kollégium diákjai meghitt hangulatú karácsonyi műsorral köszöntötték az intézmény jelenlegi és nyugdíjas dolgozóit.

Gulyás Béla
(megjelent a Kollégium című folyóiratban)

Kollégisták egyszeri meséi

Takarodó után mit kellene tenni...?

(Kéri Ferenc és Lódri Apor szerint)

Takarodó után mindenkinek csöndben aludnia kell. Ha véletlen valakik beszélgetnek, nem szabad csatlakozni hozzájuk. Mindenkinek szüksége van napi 8 óra alvásra és ebben senkit nem szabad megzavarni. Amennyiben valaki mégis zavarja a társát, büntetésben részesül. Ez még a jobbik eset. Ha valaki beszél, és nem mondja meg önként, szerintem az nagyobb büntetésben részesül. Ez csak egy jó kis tanács a naposoknak, bár mondjuk ennél szemetebb dolog nincs, kiültetni valakit a hideg folyosóra. Térjünk vissza a hálóhoz. Senkinek nincsen ahhoz joga, hogy másokat a pihenésben megzavarjon. Nem sokan vagyunk, akik örülnek annak, hogy ilyen sokan vagyunk a hálóban, de akkor is: egymást zavarni tilos!

Kéri Ferenc
(1999. 01. 03. 22:24)

A takarodó után csendben kell maradni. A saját ágymban kell tartózkodni. Nem lehet beszélgetni a társakkal. Aludni kell. Nem lehet hülyéskedni. Nem lehet dobálni egymást párnával. Ne zavarogjunk. Ne ugráljunk egyik ágyról a másikra. Ne futkározzunk a szobában. Ha nem tudunk aludni, szóljunk a nevelőtanárnak, hogy tegyen rendet. Ha ez sem segít, akkor szóljunk az ügyeletesnek, hogy vigye ki az illetőt. Mindenkinek joga van aludni. Ha lehet ne nyitott ablaknál aludjunk, mert meg lehet fázni. Az ágynemű nem azért van, hogy játsszunk vele, hanem, hogy aludjunk rajta.

Lódri Apor
(1999. 01. 03. 22:24)

Haza menő levél (álmok és realitások...?)

I. Haza nem menő levél

Hello, Anyucikám!

Kérlek, ne üssön meg a guta, amikor kézhez kapod leveletem. Hidd el, én is jobban szeretném, ha előbb hazaérnék, mint az irományom, és a postaládából kötötűvel én piszkálnám ki ezt a főrmedvényt, amit ha el nem olvasol, abban a boldog hitben fogsz tovább élni, hogy nem bukok meg matekból, fizikából, kémiából, töriből, magyarból, és a többi. Látod, pedig én meg akartalak kímélni a megrázkódtatásoktól!

Ezért inkább arról írok, hogy hogyan élek és virulok. Sajnos, mélyen aludni képtelen vagyok, mert magasan van az ágyam.

A rádióm elfogyott, mert túl sokat írtam az asztalra, és ez egyedül csak nekem tetszett...

A nevelőtanárom hetente riogat a szekrényszemlével. Ilyenkor nyugtalanul kikapom a kolbászt a bakancsomból, és a penészes zsömlét a derékszögben, ízlésesen elrendezett szennyes mögé bevágom, miközben a kombinémról gyorsan letépek a csipkét, hogy a hetek óta el nem hozott szekrénycsik helyett még időben a polc szélére rögzítsem - 2 sóhajjal és egy-két rajszeggel, amik előbb vesznek vért az ujjamból, minthogy a polcba mélyednének. De Te ne is izgasd magad anyukám!

Ennél már csak a tantermi szemlék jobbak, amikor odáig fajul a dolog, hogy a fiókba köpött napraforgóról és az alig használt papírzsebkendőkről kell számot adnom. De Te ne is izgasd magad, anyukám!

A tanteremben piros műbőr borítású székek vannak, és mi nagyon irigyeljük a faszékes tantermeket...

A menzákaja valami fantasztikus! Mielőtt a testsúlyom átmegy mínuszba, majd könyomatot csináltatok magamról. Mindenesetre vacsorázni nem szoktam, így ha hazamegyek, kiszabhatsz az eddig hordott farmeremből kettőt!

Sikerült megkapnom az " érdemtelen kollégista " címet, remélem, az év végéig legalább ezt meg tudom őrizni, ha mást nem is...

A múltkor tűzvédelmi oktatás volt, megmutatták, hogyan kell kezelni a poroltót szükség esetén. Olyan fehér ködfelhő keletkezett, amelyet Michael Jackson-koncerten sem lehet látni. Ez volt a legklasszabb az egészben, meg, hogy a tanárok fuldokoltak tőle!

Tanórákon szükségem lenne egy oxigénpalackra, mert ablakot nem nyitunk. Ha nyitunk, akkor viszont fantasztikusan friss híreket kapunk meg az utcáról: pl.: hogy baromi ronda nevet adtak a Juli néni ükunokájának, aki nemrég született, de azt mondják, az a lényeg, hogy egészséges legyen, nem baj, ha baromi ronda a neve.

Aztán az is izgalomba hoz, hogy csak egy kőhajításnyira vagyunk a huligánoktól, akik néha szokták ellenőrizni is, hogy tényleg csak egy kőhajításnyira vagyunk-e tőlük: feldobnak a nyitott ablakba egy-egy jól fejlett féltéglát, de még nem tökéletes a dolog, mert mindig túllőnek a tanári asztalon.

Lesz majd szülői értekezlet is, de nehogy eljőjj, mert még szeretném, ha egy darabig élnél. Itt ugyanis olyan híreket hallanál rólam esetleg, hogy nem érnéd meg az augusztus végét, pedig lehet, hogy együtt tudnánk ünnepelni, ha mégis átmegyek a pótvizsgán. Mert ez a cél lebeg előttem. Ugyhogy Te ne is izgasd magad, Anyukám!

Csókol a Te faragatlan tuskód, illetve csiszolatlan gyémántod:

ICIPICI MÓKUCI

II. Haza menő levél

Kalocsa, 1998. XII.2. (szerda)

Kedves Szüleim!

Azért ragadok tollat és írok nektek levelet, mert egyikőtök sem jelent meg a kollégiumi szülői értekezleten. Egyszóval minden olyan tanulónak kötelező levelet írni haza, akinek nem jött el az apja vagy az anyja.

Kell írni a tanulmányi átlagokról. Az enyém 3,5 körül mozog. Bukásra nem állok, sőt kezdem kijavítani a rossz jegyeimet. Minden tanár azt mondja, hogy tudnék jobban is tanulni, csak szorgalom kell hozzá, ami nekem nem igazán van. Járok kémia és anatómia korrepetálásra az iskolában. Ezen kívül részt veszek a kollégiumban lévő matematika és fizika korrepetálásokon is.

Alkalmanként kimegyek a városba nézelődni, ha lehet inkább, pihenek egy kicsit délutánonként, mert elég fárasztóak az órák.

A kollégiumi díjról nem igazán kell írnom, hiszen eddig minden hónapban kifizettük.

A dohányzásról is kell írni. Mind a ketten tudjátok, hogy már kipróbáltam, de nem élek vele. A cigi helyett inkább rágót veszek.

Most már befejezem, hiszen nagyon sok a tanulnivalóm.

Legyetek jók, és vigyázzatok magatokra!

Sok puszi Kalocsáról:

* * *

Czere Krisztián: Történet a függönyről, a radiátorról és a vacsoráról

Óvjuk **a függönyöket!** Nem arra valók, hogy Tarzanosdit játszunk rajta, hintázzunk, verekedjünk vele. A függönyöket ne tépkedjük, ne húzigáljuk, mert leszakad, és a fejedre esik és 1 évig a betegszobában fekszel majd.

A radiátorra ne ülj, ne feküdj, főleg ne a függönnyel együtt, mert rád szakad.

A vacsoránál légy előkelő, udvarias és főleg ne kiabálj, ne csámcsogj.

A karnisok önmagukban is nagy veszélyt jelentenek, ha nem rendesen vannak felfüggesztve, bármikor leeshetnek anélkül, hogy bárki vagy bármi, hozzáérne, tehát nem mindig azt kell hibáztatni, aki a közelben áll, illetve ül, lehet a munkások hibája is, akik nem rendesen függesztették fel. A huzat is szép dolgokat tud okozni, ha belekapaszkodik a függönybe és letépi.

A radiátor

A radiátoron sűrűn szoktak úgynevezett genetikai selejtek ugrálni, játszani, akik miatt a tömítések, szelepek kitágulnak. A radiátor hozzánk tartozik, nélkülözhetetlen kelléke a konyhának, szobának stb. A radiátor nem játékra való.

A vacsora

A vacsora étkezésünk csúcspontja, ilyenkor a napi étkezésünk harmadik esetleg negyedik fázisához érünk. Vacsoránál nem illik böfögni, csámcsogni és zavarni mások étkezési szokásait. A konyhásokat csak egy kicsit szabad szidni, ha túl sós esetleg túl rossz a kaja. Ilyenkor is csak ennyit mondunk röviden:

- Köszönjük, de nem volt valami jó.(de, csak ha megkérdezik!)

Az asztalt nem daraboljuk ízeire, se a terítőt. A terítőt nem kenjük össze vajjal, májkrémmel stb.

* * *

Vinczúr Balázs: A tűzszerszámok szerepe az életemben

A tűzszerszámok "nincsenek az életemben". Van úgy, hogy találok egy-egy jó öngyújtót, azt általában elhasználok és eldobom. Tudom, hogy az veszélyes, és néha észre sem veszem, mekkora hülyeséget csináltam, de akkor már késő...Nem is tudom, miért vagyok én ilyen, talán örököltem, nem tudom.

Például, múltkor szórakozásból fogadtunk: papírból hajtogattam egy repülőt, meggyújtottam, és kidobtam az ablakon. Szerencsére esett az eső és gyorsan eloltotta.

Egy régebbi történet:

Egyszer otthon mindenfélét égettem, egyszer fogtam magam, ráöntöttem egy kis gázolajat, néztem, nem ég. Fújtam egy kicsit, csak füstöl, megfújtam még egyszer, és az egy akkorát robbant, hogy se szempillám, se hajam nem maradt.

A Martin János tanár Úr szerint én veszélyes vagyok, az alattam lévő ágyon fekvő pedig veszélyeztetett.(Van, aki érti, van, aki nem!)

Tudom, hogy a kollégiumba tűzszerszámot hozni tilos, de nem tudom, miért volt nálam... Talán a többieknek akartam villogni. (Egy új közösség szerintem teljesen meg tudja változtatni egy ember életét!) Nálam ezt váltotta ki. Van, akit más vonz, például a víz, a fájdalom.

Engem még az üveg csörrenése is vonz, amikor széttörik (de azért az ablakot nem fogom soha betörni!). A víztől kimondottan félek. A tűztől nem, mert azt kordában tudom tartani (lehet irányítani). Lehet, hogy azért vagyok ilyen, mert kiskorom óta eljártunk a Dunára a nyaralóhoz, szalonnát sütni, és én már akkor is gyújtogattam.

Az ilyen eseteknél a következményeket nem látom, de ha már baj van, akkor megijedek, elvesztem a fejem, és nem tudom, mit csináljak.

Egyszer a haverommal azt csináltuk, hogy szedtünk egy kis szalmát, utána meggyújtottuk, utána még-még ugyanezt, de nem tudom, mi van benne jó, hogy mi vonz benne.

Utána rájöttünk, nem is kell leszedni belőle darabot, meggyújtottuk az egészet, és eloltottuk, csak egyszer ott maradt az öngyújtó, felrobban és akkor minden égett...

Szerencsére ennek nem volt következménye, úgyhogy nem tudtam tanulni a saját káromon...

Még még általában nagyítóval szórakoztam, ahogy a nap sütött, úgy lehet vele égetni.

Visszatérve a kollégiumhoz, megígérem, hogy nem fogok többet gyújtogatni!

* * *

Weibel Csaba: Az ágyazás szükségszerűsége az ember életében...

- Az ágyazás, nagyon fontos dolog, mert ha nem ágyoznánk be, az lenne a legnagyobb rendetlenség.

- Az ágyazást az óvodában is tanították. Kisgyerekek is tudják, hogy kell beágyazni.

- Otthon nincs olyan, hogy ne ágyoznánk be.

- Minden nap be kell ágyazni.

- A felnőttek is mindig beágyaznak.

- Nem lehet egy ember teljes, ha nem ágyaz be minden reggel.

- A bölcsödében is mindig beágyaztunk, ha vége volt az alvásnak.

Tehát ez így lesz a katonaságban is, és így van a kollégiumban is.

A kollégiumban a legfőbb, házirendben is előírt dolog az ágyazás. Ha senkit sem ágyazna be, akkor nagy rumli lenne a kollégiumban. Minden kollégista köteles, minden reggel maga elrendezni, az ágyát. Így én is köteles vagyok, még ha sietek, akkor is, beágyazni. Ebben a kollégiumban mindenki beágyaz maga után. Otthon se örülnénk neki, ha nem ágyoznánk be soha. Tehát így megtanultam, hogy mindenkor, mindenhol be kell ágyazni.

* * *

Kecskeméti Gábor: A kollégisták és a ló

Sakkozni úgy kell, hogy két ember leül egy asztalhoz, egymással szemben, és felállítják a sakkbábukat a táblára. Amikor készen vannak vele, a fehér színű bábukkal lévő ember kezdi a játékot. A játék célja, hogy a két ellenfél közül az egyik a másiknak sakkot, majd sakk-mattot adjon, végére érve ezzel a játéknak.

Ha nem játszunk a sakk-készlettel szabályszerűen, akkor az tönkremehet, ha más játszik vele, akkor legfeljebb nézhetjük a játszmat. Amikor a csikó bábú megsérült, kb. 7-8-an lehattunk a hálóban. Ketten sakkoztak, és mi a már nem használt bábukat elkezdtuk csapkodni a törölközővel. Oda raktuk őket a Wéber Imre ágyának a végére és csapkodtuk. Ekkor bejött a Szergej és ő is összecsavarta a törölközőjét és először csak a kabátját kezdte el csapkodni. Később egyet belecsapott a bábúba, de nem találta el, és ekkor kiment. Azután mi még a Tímár Zoltánnal, csapkodtuk a törölközővel, de a Zoli megunt és leült, nézte, ahogy sakkoznak. Én még beleütöttem egy párszor, és úgy eltaláltam, hogy a ló a háló másik sarkába repült az ágy mögé. Odamentem és kiszedtem. Láttam, hogy el van törve, de a többi részét nem találtam meg...

* * *

Házirend belső használatra

1. Itt a tanulás a legfontosabb.
2. Aki tanul azt soha nem zavarjuk.
3. A tanulásban egymást segítjük.
4. A házi feladatok azért vannak, hogy itt oldjuk meg, ne az iskolában.
5. Itt, de máshol sem beszélünk trágárul, - tiszteljük a magyar nyelvet és egymást.
6. Nem rohangálunk, lökdösődünk, székestől nem borítjuk fel diáktársunkat.
7. Az ablak nem cipő, hogy egész nap benne legyünk.
8. Nem ordítunk.
9. Egymás szavába nem vágunk. (Az ész a fontos, nem a hang!)
10. Nem szemetelünk, csak a szemétkosárba.
11. Itt mindenki takarít a kijelölt napokon.
12. Összetartunk minden jóban - a rosszat pedig elkerüljük.(Még az iskolában is!)

* * *

Volt kollégisták "Házirendje"

1. A hálóba idegen nem léphet be.
2. A falra bármilyen posztert ki lehet rakni, vagy rajzolhatsz rá.
3. A hálóban az alkohol és a cigaretta korlátlan mennyiségben fogyasztható.
4. A hálóba a nap minden percében behozhatod a barátnődet.
5. A takarodó idejét tetszés szerint, a tanárok beleegyezése nélkül határozzuk meg.
6. Reggel mindenki tetszés szerint aludhat.
7. A reggelit ágyba kell felszolgálni.
8. A tanároknak egy orvost kell biztosítani, aki igazolást ad, ha nincs kedvünk suliba menni.
9. A szobában kell lenni egy tv-nek, egy videónak, és egy magnónak.
10. A tanórákra a háló tagjai nem kötelesek lemenni.

A házirendet csak akkor lehet megváltoztatni, ha a háló tagjainak kedvezőbb.

Akik a házirendet megszegik, büntetésben részesülnek:

Büntetés: 500 Ft a háló minden tagjának.

A házirend megszegésének megtörténte után törvényes eljáráshoz folyamodunk!(Kivétel, ha lerakta az 500 Ft-ot.)

Ezennel megkérem a háló tagjait, beleegyezésüket aláírással mutassák ki.

Diákköltők

Homokszem

Messzire mennék most,
Elkísérném a szelet.
Olyan messze, hol
Még nem jártak emberek.

Honnan a Föld apró porszem csak,
S a kisbolygók megértően, vidáman pislognak.
Akár kacaghatnak is az emberi gőgön,
S nem értik, hogy miféle kisistenek laknak a Földön.
Azok vagyunk, mert nagy a világ s kerek,
Pedig ez is olyan, mint a kis játszótérek.
Van itt vidám, s gőgös gyerek,
Ki magának akarja mind a teret.

Nehezen tanul az emberi faj,
Bölcsessége is idővel majd kihal.
Egyszer aztán háború lesz,
Emberkínzás, véráztatta, járványfutó keresztfánk lesz.

S odafenn a kis bolygók közt,
Ősz öreg szeme borul el,
Mert mi is a háború?
Istennek sírni kell.

Egy pillanat

Járva az utcán kavicsokat rúgni,
Itt a kedvesem, karjaiba bújni.
Vergődni az élet nyűgje alatt,
Megszakadni, mint egy-egy pillanat.

Vigyél el!

El ebből a kavargó tömegeből.
Mutass rám, s akkor látom a hegyeket.
Magasan állnak, fenn van a cél,
Odakinn még mindig süvölt a szél.

Hinni szeretnék.
Mindenben, ami jó és szép.

Remélni, hogy mindez holnap
Már csak kétkedő beszéd.

Akit szeretek, az boldog legyen,
Siker kövesse útját, ha kell nélkülem.
Önzetlenül szeretni, nem követelni,
Csak adni, adni, adni, adni.

De amíg kell a fának a fény,
Szár az szürke kórónak a gyökér,
Addig én, mint ember,
Kérek, viszont, újra.
Ne gondold a zavargó múltra.
Temesd el, s figyelj előtted az útra.
Kavicsal van szórva a járda,
De ne félj, előtted azt már sok ember bejárta.

Talizmán

Akármikor, ha a családomra nézek,
Jóleső mély büszkeség tölti el a szívemet.
Dolgozni és óvni egymást, ez benne a szépség,
Néznek nagyot rengetegen, de nem is kell, hogy értsék.
Élünk egymásért, jóban-rosszban ez az élet,
Hiába töröm a fejem többet nem kérhetek.
De egyet mégis Jó Istenem, ha meghallgatnál engem,
Tartsd meg őket nagyon soká erőben, egészségben.

Jobban szeretem őket, mint az életem,
Ezért Uram, kérve-kérlek szívleld meg a kérésem.
Nézz rájuk le, nézd anyámat,
Hogy dolgozik késő este is,
Éjszakára küldj rá mély és puha álmat, ezret is.

Édesapám, kemény tenyerében mekkora
Súly mozog mindig,
Erős, kemény, ő maga is harcol
Az élettel napestig.

Bánthatják őket szóval, tettel,
Anyám csendesen pityereg,
Apám dühösen kesereg,
De szánd meg őket, állj melléjük,
Mert csak egy a bűnük,
Hatalmas és tágas az ő szívük.

Íme látod, sírok így is, ha eszembe jut egy-egy napjuk,
Nekik már régóta az élet az egyetlen bölcs papjuk.
Te pedig az élet lehetsz,
Mindig hatalmas és feddhetetlen,
Épp ezért kérlek, hogy bocsásd meg egykori kétkedésem.

Tél

Szikrázó hóesés a neonlámpák fényében,
Kavargó hópelyhek lásd újra az éjben,
Újra egy évet fordult az idő kereke,
S újra Karácsony, megnő a szeretet ereje.

Várakozással teljes a hangulat,
Keresgélő őzike neszez a hófödte fák alatt.
Zúzvara hullik a jeges ágakról,
Ha a szél óvatlanul meg-megmozdul.

A domboldalon nehéz dunna alatt alszik a fű,
Egyhangú is lehetne, de mégsem, csak egyszerű.
Más arcát mutatja most az alkonyi táj,
Hinni lenne jó, a tiszta hó jön, s megtisztul a világ.

Szikrázó hótűk űzik a sáros, fodros utcát,
Vállamat lepik, betemetik a tegnapi bánatát.
Boldogság és várakozás ül minden ember szívében,
S majd hívők mondják a pap után a Szentestén:
Kisjézus születik...

Kell ennyi a bűnös világnak,
Mikor egy napra a fegyverek megállnak,
Áldott Istenhez fohászkodnak a felek,
De másnap már új parancs jó, vége a szünetnek.

Béke legyen, teljesség a Földön,
Melengessen mindenkit egy puha meleg ködmön,
Az asztali áldást legyen mire mondani,
S az embereknek ne kelljen soha vért ontani.

(Erdélyi Boglárka)

Gondolatok a szerelem témájára

1. vers

Valaki mindkettőnk érzésein átment,
És nagy nyomokat hagyott.
De ezek a sebek elmúlnak,
Ha Te ismét velem leszel.
Ne félj kimondani azt,
Amit érzel.
Mert én szeretlek,
S míg élek el nem feledlek.

2. vers

Én úgy szeretlek,
Mint még senkit.
S úgy hiányzol, mint még soha.
Ha velem vagy,
Minden szép és virul
De ha tőlem távol vagy,
Minden álomba borul.
Bárcsak mindig velem lehetnél,
Ez mostani nagy álmom!
S remélem egy jó tündér,
Valóra váltja az álmom.

3. vers

Elhagytál s ez nekem nagyon fáj,
S ha néha az utcán összefutunk
Én csak megyek tovább.
Mikor befordulsz a sarkon szemem megreteg
És egy könnycsepp gördül végig fájó lelkemen
S netán néha megkérdezik mi bajom
Talán szólni se tudnék hirtelen,
Csak egy kis idő múltán válaszolnék,
És a válaszom is csak annyi lenne:
Á, semmi..., csak egy múltó SZERELEM!

(Jendrolovits Piroska)

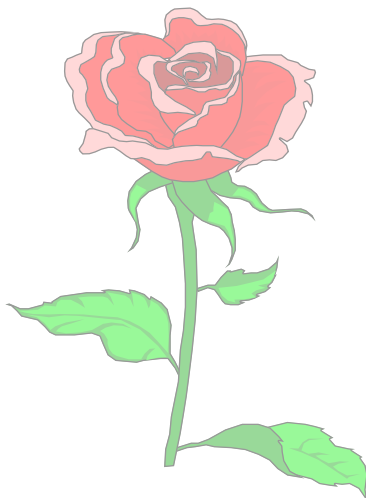
Az ember

Az ember számomra egy fogalom!
Élni, vagy halni akar? – nem tudom!
A fiatal, beteg, élni szeretne,
Az egészséges, idős, a temetőbe menne!
Lehet, hogy furcsán hangzanak e sorok,
De én ezt gondolom, és élni akarok!
Élni, csak veled,
A világ végezetéig melletted!

Mondd, mit érzel...?

Mondd, mit érzel, amikor rám nézel,
Mikor két csábító szemeddel a szemembe nézel?!
Mondd, mit érzel, amikor hozzám érsz,
Mikor két kezeddél, az én kezemhez érsz?!
Mondd, mit érzel, amikor ajkad az ajkamat éri,
Mikor az én szám a tiédől ugyanazt kéri?!
Mondd, mire gondolsz, amikor e sorokat olvasod,
Mikor én minden percben, csak rád gondolok?!
Mondd, mire gondolsz, mikor megtudod, hogy mit érzek,
Remélem arra, hogy a szerelmemért cserébe szerelmet kapok tőled?!

(Komor Katalin)

Zöld oldal

Az erdő fohásza

*Vándor, ki elmegy mellettem,
hallgasd a kérésem:*

Én vagyok tűzhelyed melege
hideg téli éjszakákon,
én vagyok tornácod barátságos fedele,
melynek árnyékába menekülsz
tűző nap elől és
gyümölcsöm oltja szomjadat

Én vagyok a gerenda, mely házadat tartja,
én vagyok asztalod lapja,
én vagyok az ágy amelyben fekszel,
a deszka amelyből csónakodat építed.

Én vagyok házad ajtaja, bölcsőd fája
... koporsód fedele.

*Vándor, ki elhaladsz mellettem,
ne emelj rám kezet!*

Ne bánts!

Lehoczky János:

A VIZEK FOHÁSA

Vándor, ki szomjadat oltod forrásom vizével
vigyázz reám!

Én hűsíttem arcodat forró nyári napsütésben, én
frissítem fáradt testedet vándorútjaid
után. Csobogásom nyugtatja zaklatott
lelkedet, hajbajaim tánca bűvöli tekintetedet.
Poros gúnyodat tisztítom,
egészséged őrzöm.
Szépitelek, gyógyítalak,
üdítetek, vidítalak.

Erőmmel hajtod gépedet, malmodat.
Tartom csónakodat, hordozom hajódat.
Általam sarjad vetésed,
én küldök termékeny esőt
szikkadt kertjeidre.

Ott bűvöm édes gyümölcsseidben,
a nádasok illatában rejtezem,
barlangok mélyén, erdők rejtekén,
sziklák között, csúcsok fölött,
posványban sodrásban,
rám találsz.

Az élet bárkáit ringatom.

Otthonaként velem érez megannyi lény,
úszó, lebegő állat, lengedező növény.
Kusza hínár, tündérlő világ,
meglepő, eleven vízivilág.
Remélő ikra, játszi poronty,
leső harcsa, óvatos nyurga ponty.

Bölcső vagyok,
folytonos születés csöndes színpada.
Kezdet vagyok, a földi élet ősanja.
Változás vagyok, végzet vagyok, a pillanat
méhe.
Állandóság vagyok, szüntelen harcok békévé
összegződő
reménye.

Szelid forrásként becézhetsz,
érként, patakként kedvelhetsz,
folyamként köszönthetsz.

Megmosolyogsz tavaszi pocsolyákban,
üdvözölsz berekben, limányban,
lidérces lápon, keserű mocsárban.
Csepp vagyok és óceán.
Tomboló vihar szivárvány,
búvópatak és szökőár,
felhő és kút.

Ismersz, mint szigorú jéghegy, zord jégvilág,
mint lenge hópehely, tréfás jégvirág,
illanó pára, gomolygó zivatar.
Vízese robaja, hullám moraja,
cseppkő csöppenése, veder csobbanása,
eső koppanása, véred dobbanása.
Kék vagyok, mint a tenger,
Szőke, mint a folyó,
zöld, mint a tó,
fehér, mint a hó.

Feszítő gőz vagyok, tanulj meg tisztelni!
Csikorgó fagy vagyok, tanulj meg kibírni!
Aranyhíd vagyok, tanulj meg csodálni!
Örvény vagyok, tanulj meg vigyázni!
Buborék vagyok, tajték vagyok,
szeretned kell!
Hűsítő korsó vagyok,
heves zuhany vagyok,
élvezned kell!

Tükör vagyok, arcod vagyok.
Hullám és híd, part és a víz.
Erő és báj, folyó és táj,
úszás és merülés,
áldás és könyörgés,
értened kell!

Víz vagyok.
Őrizned kell!

Az erdő

Halálra érett, bölcs öreg tölgyek,
Komoly csoportban nézik a földet,
Vállukat mohkőpeny takarja,
S meghallnak, amikor az ember akarja.
Baljós követként mohó fagyöngy ül
Ágaikon, s derekuk gyöngül.

A bükkfák, kérges öreg parasztok,
Gyűjtögetik a lehullott harasztot.
Imádói a földnek, ahol őseik álltak keményen,
S reájuk törhet a vihar bőszen: -
Földbe markolva állják erősen.

Kacér asszony a fekete kőris,
Mint minden asszony rátarti ő is.
Fejét fennhordja, büszkén néz széjjel: -
Játszik a nappal, játszik a széllel.
A dereka karcú, a haja ében,
S nézi magát a patak tükrében.

A fenyők, mint akin rajt ül örökös átok,
Folyton zsolozsmát mormol a szájuk.
Sok madár is csak félve száll rájuk,
Keresztcsőrűeknek és mókusoknak van ott
lakomájuk.
Fülüket sérti kacagás, ének: -
Mély árnyékukban meghal az élet.

Öreg korhely a vízparti fűzfa,
Magát mindennap részegre issza.
Korhadtt s vén, de tavasszal kivirul ő is: -
Bőre alatt is nótákat őriz.

Az akác bohó, kacagó népség,
A szívük jószág, a lelkük szépség: -
Keveset kérnek és sokat adnak
Mézet a méhnek, sarjat a vadnak.

A nyírfák, mint szőke kisleányok: -
Kibontott hajként csüngnek ágaik,
Hószín testüket takarva félig,
S mikor jön a tél álomra térnek,
De álmukban is folyton mesélnek.

A jegenyefák az erdő szélén szépen sorba
állnak,
Vigyáznak, nyugodt, legyen az álma bokornak,
virágnak.
Májusfának néha gyakran útra kelnek
Rabló fejszék ellen szembe sose kelnek.

A gledícsia nevét is jó lesz megjegyezni
Mert bizony létét a kerékpáros soha nem
dicséri.
Krisztus tövisi ezerszám borítják oldalát,
Termésén, mint "szentjános kenyerén"
csámcsog az ifjúság.

A feketedió alatt, ha megálltok,
Mint apró törpére úgy néz majd le rátok.
Méltóságát Életében s kidöntve soha meg nem
adja: -
Belőle készült fényes nagyuraknak legszebb
bútora.

A vadgesztenye, ősi kastélyparkok, sétányok
fája,
A szívük szorul el, mikor elszárad egy-egy
szép példánya.
Sündisznókat, s apró figurákat gyufaszállal
gyártva: -
Termésével gondol az apró emberpalántákra.

A platánfák, mint akik folyton túl öltöznek,
Minden évben ősszel térdig levetkőznek: -
Szürke ruhájukat rojtosra szaggatva,
Sárga bőrükről a szél a fogásra akasztja.

A bálványfa Kínából vándorolt hozzánk,
Nem az imádást, a légszennyezést bírván.
Feltörő üreges ágait, s ecetfa gúnynevét
Nem sokra értékeli a kárpát-medencei nép.

Kökény, vadrózsa s más apró népség,
Szanaszét futkos az erdő mélyén.
Mindegyiknek megvan a rendeltetése: -
Az erdő a természet legnagyobb szépsége.
Egy öreg földre döntött fatörzsre ülve
S a beszélő csendben elmerülve,

Két szememet messze merengőn
Pihentetem e kicsi parkerdőn.

Diákhumor

Mértani mese

Egyszer volt, hol nem volt, az öreg xy koordinátarendszeren is túl, volt egy öreg háromszög és annak élt három fia: Alfarkas, Bétamás, Gammatyi.

Történt egyszer egy egységsugaras délutánon, hogy az öreg magához hívatta fiait:

- Kedves szögeim, én már nemsokára áttranszformálódok a túlvilági képsíkba. Próbáljatok szerencsét a trigonometriában.

Ezzel süttött nekik hamuba sült logaritmust és útnak eresztette őket.

Mentek mendegéltek, míg a hármas útelágazáshoz értek. Itt letelepedtek egy hatalmas gyökjel alá, különböző előjelekből tüzet raktak, és egykedvűen interpoláltak.

Amikor kipihenték magukat, mindegyikük elindult egy egyenesen. Amint Gammatyi haladt egy kicsit, elé ugrott a gonosz Cosinus, s kért a hamubasült logaritmusból, s mivel nem kapott, elővette a mínusz előjelét és vívni kezdett Gammatyival. A gonosz Cosinus nem tudott y -ra rendezni, ezért úgy dühbe gurult, hogy 0 -ra redukáltatta magát, s eltűnt a koordináta rendszerben.

Ahogy Gammatyi továbbment meglátott egy kacsalábon forgó gyönyörűséges emeletes törtet. Felment a számlálóba és megcsodálta az egész egyenletet. Amint végignézte a számlálót lement a nevezőbe. Gyönyörű színes görbék és hullámzó függvények között járt. Még a zárójel mögé is bekukkantott. Hát uramfia! Mit látott? Gyökjel alatt az öreg Tangens feküdt redukálva. A jó öreg Tangens így szólt:

- Látod fiam, a gonosz Cosinus elfoglalta országomat, engem zárójelbe tett és bedugott ez alá a gyökjel alá.

Ahogy ezt kimondta, beugrott a gonosz Cosinus unokaöccse, a pozitív előjelű Szekáns. Gammatyi sem volt rest, utána vetette magát és lesújtott. Szekáns elterült a földön, Gammatyi megkötözte és gyököt vont belőle.

Tangens így szólt Gammatyihoz:

- Amiért kiszabadítottál, néked adom három leányomat: Beátát, Amáliát, Cecíliát.

- Fenséges Tangens, egy életem egy halálom kezébe ajánlom, sok nekem ez a három oldal, hamar közömbösítenének. Inkább idehívom két bátyám.

Azzal belefújt csodálatos sípjába, s nyomban ott termett Alfarkas és Bétamás. Alfarkas Amáliát, Bétamás Beátát, Gammatyi Cecíliát választotta. Hét nap hét éjjel folyt a négyzetreemelés, hatványozás. Az ifjú egyenletek boldogan aránylottak, majd kis idő múlva közös nevezőre hozták egymást, s létrehozták a legkisebb közös többszöröst.

3 perces teszt

Tudja-e engedelmesen követni az utasításokat?

1. Mielőtt bármit elkezdene csinálni, olvassa végig gondosan az összes pontot!
2. Írja nevét ennek a lapnak a jobb felső sarkába!
3. Rajzoljon kört a 2. Pontban lévő mondat "nevét" szava köré!
4. Rajzoljon öt kis négyzetet ennek a lapnak a bal felső részére!

5. Rajzoljon x-t a 4. Pontban említett négyzetekbe!
6. Rajzoljon kört minden négyzet köré!
7. Írja alá ezt a lapot a jobb alsó sarokban!
8. Írja az igen szót a cím mellé!
9. Rajzoljon kört a 7. és a 8. mondat köré!
10. Rajzoljon x-t ennek a lapnak a bal alsó sarkába!
11. Keretezze be az x-t egy háromszöggel!
12. Végezze el a 79×30 műveletet a lap másik oldalán!
13. Rajzoljon kört a 4. mondat lapnak szava köré!
14. Miután teljesítette a 13. pont utasítását, mondja ki hangosan saját keresztnévét!
15. Ha úgy gondolja, hogy az eddig kapott utasításokat pontosan teljesítette, mondja ki hangosan: "Eddig minden utasítást pontosan teljesítettem"!
16. Végezze el a $107 + 278$ műveletet a lap másik oldalán!
17. Rajzoljon kört a 16. feladat eredménye köré!
18. Számoljon 1-től 10-ig normális beszédhangon!
19. Szúrjon 3 kis lyukat a ceruzájával a lapba ide:
20. Ha Ön az első, aki idáig eljutott mondja hangosan: "Én vagyok az első ebben a tesztben"!
21. Miután mindent elolvasott, csak az 1. és 2. pontban adott utasításokat teljesítse!

* * *

Viccek

Anita könnyes szemekkel áll a nevelőtanár előtt:

- Én sem találok mindent helyesnek, amit Ön csinál, de azért mégsem rohanok mindjárt a szüleihez!

*

- Haszán tanár úr kérem! El szeretnék menni a szilenciumról!

- Én is, kisfiam!

*

Nevelői intés: Szívjad csak a bagót, nem én kapok tőle tüdőrákot.

*

- Nekem nagyon tetszik az a mondas, hogy az iskola és a kollégium a második meg a harmadik otthonunk. Ezek szerint a tanár olyan, mint az apám, a tanárnő olyan, mint az anyám. - Ugye, igazgató úr, 10 év múlva tetszik majd igazolni, hogy nekem nagyon nehéz gyermekkorom volt?

*

Anita biológia órára készül, kikérdezésen felteszik neki a buktató kérdést:

- Beszélj a gerincoszlopról!

- A gerincoszlop végén van a fej, a másik végére meg jól ráültem.

*

Vacsoránál az ügyeletes Feri index nélkül előz. Rászól az ügyeletes tanár:

- Állj a sor végére!

- Nem tudok, mert ott már állnak.

*

Kikérdezés alatt kérdezi Józsi Árpádtól:

- Nem drogosok ezek a nevelőtanárok? Mindig az anyagon jár az eszük.

*

A nevelőtanárnő levelet ír a szülőnek, hogy rossz volt a gyerek a kollégiumban. Az apuka így szól:

- Ejnye, ejnye, ezért egy verés járna!

- Én is egyetértek Apu. Akarod tudni, hol lakik ez a gonosz tanár?

*

Az elsős kollégista így szól az ügyeletes tanárhoz:

- Tanár úr kérem, olyan messze van a WC a hálósobámtól!

- Nincs az messze fiam, csak időben el kell indulni!

*

A konyhás nénitől kérdezik az elsősök:

- Az almához kapunk-e golfütőt és a narancshoz biliárdasztalt, mert ha nem, kénytelenek leszünk a folyosón eldobálni!

*

Pistitől megkérdezi nevelőtanára:

- Tudod-e mire való a kenyér?

- Ez fogaskérdés is egyben ugye? - vágja rá kapásból.

* * *

Karikatúrák

Felelős kiadó: **Gulyás Béla**, a Hunyadi János Középiskolai Kollégium igazgatója

6300 Kalocsa, Kunszt József u. 1.

Szerzők: *a tartalomjegyzékben szereplő személyek*

Géptették: **Benyiczki Éva** és **Kapitány Anett** kollégisták

Számítógépes szövegszerkesztés: **Hajdúné Bertich Éva**

-1/2 hamburger

Az újság ára: **50 Ft**, vagy: -5 szál cigaretta

-2 dl cola